

Ny diakonimodell

Knut Thomassen og Asbjørn Sagstad er sentrale i utviklingen av ny diakonimodell i Oppegård
Foto: Østlandets Blad, Bj. Sandnes

Den 13. September 2000 var en merkedag i Oppegård utenfor Oslo. Da vedtok kommunestyret at det vil inngå en avtale med Prosjekt Oppegård Diakoniat om realiseringen av et omsorgs- og aktivitetssenter på Tårnåsen forutsatt at planene kan innpasses i kommunens økonomiplan for 2001-2004. Om ikke dette i seg selv er en nyvinning må det også legges til at Prosjekt Oppegård Diakoniat er et samarbeid mellom lokale menigheter i Oppegård, samt Det norske Diakonhjem og diakonistiftelsen Betanien.

.....
OLAV FANUELSSEN

Opprinnelig kommer ideen til prosjektet fra lokale diakoniopptatte mennesker i Den norske Kirke og Metodistmenigheten i Oppegård. Disse har så søkt samarbeid med Betanien og Diakonhjemmet. Det vil bli opprettet en stiftelse med representanter fra alle disse involverte partene, men virksomheten skal ha en helt klar lokal forankring. Et omsorgs- og aktivitetssenter skal stå ferdig i 2003. Feste av tomt og en kommunal garanti på 60 mill. skal få fart på planene.

Pilotprosjekt

For Betanien og Diakonhjemmet vurderes dette som et pilotprosjekt. Går dette bra kan man også tenke seg å forsøke dette andre steder. At disse to store institusjonene trekkes med betyr at betydelig faglig kompetanse og lang erfaring settes inn i prosjektet. Det åpnes også for å bygge et antall studentboliger ved senteret. Siden stiftelsene utdanner personell, kan dette bety at Oppegård får bedre tilgang på sykepleie-

re, sosionomer og hjelpepleiere i fremtiden.

I planene inngår også et eget sorge-senter. Styringsgruppen for "Sorg og omsorg" i Follo går inn for at sorgstøttesenteret skal plasseres på senteret på Tårnåsen, og at stiftelsen etter hvert kan stå som arbeidsgiver.

Kommunen positiv

Samarbeidet med kommunen og politikerne har så langt vært svært positivt, sier Knut Thomassen og

utviklet i Oppegård

Asbjørn Sagstad, to lokale aktører og drivkrefter i dette arbeidet. Selv om politikerne i Oppegård er delt i synet på å tilby tomt til festepris, noe som ville utgjøre en prisforskjell på hele 2,6 mill. kroner, var det ingen i kommunestyremøtet som stemte imot prosjektet. Et enstemmig kommunestyre har i dette tilfellet argumentert for privat initiativ og drift. Årsaken er trolig at en forutsetter et tett samarbeid med kommunen, og at det er lagt vekt på at alle innbyggere uansett livssyn gis adgang til senter og omsorgsboliger på like vilkår. Rådmann Harald Toft anbefaler i sin saksfremstilling til kommunestyret at brukergruppen for omsorgsboligene blir eldre, samt en boliggruppe for 6-8 personer med psykiske lidelser. Omsorgsboligene forutsettes å bli selvfinansierende ved at kostnadene ved bygning og drift av boligene blir dekket gjennom innskudd og leie fra fremtidige beboere.

Rask start

Planene er nå å få frem et forprosjekt som kan gi økonomisk støtte via Husbanken. Fristen for dette er juni 2001. Det vil derfor med det første bli engasjert en prosjektleder som kan arbeide videre med planene.

Oppegård-prosjektet fremstår som et alternativ til de mer kommersielle private tiltak på omsorgssektoren

► forts. fra s. 2

Men det betyr ikke at vi må være så sterke hele tiden. Vi er lys så vel i det svake som i det sterke. Denne teksten er skrevet til forfulgte, sørgende... (5,1-12) Vi kan alle få del i det lys Gud er for verden – i lyskilden som vi kan tenne våre lykter fra.

Av og til trenger vi at noen andre har en lykt vi kan tenne våre lys fra. Andre ganger er vi selv bærere av lykten.

K: Hva ser vi når lyset skinner? Ser vi det smertefulle og kan vi være nær der smerten råder og det konfliktfylte dominerer?

F: Dette ble et lite tema til samtale, der så vel martyrenes, som de pårørendes sin stemme ble viktig å få fram. Ja, for når smerten både er uforløst og blandet med bitterhet og aggresjon, kan da denne teksten tale inn i situasjonen?

Kari var opptatt av at det lys Gud er, rommer alt dette. Er vi del av dette lyset, kan noe av smerten legges av i det hellige som vi er en del av. Hos Gud.

som mange kommuner nå går inn på. Det bygger dessuten på et lokalt initiativ med sentrale støttepartnere. Det skal bli spennende å følge utviklingen av prosjektet videre.

Etterfølgelse

A: Lyskilden skal være synlig. Jesu lyskilde er imidlertid ikke i toppleilighetene på Aker Brygge. Rikdom og saligprisninger har ulik målestokk. På en enkel måte forklarer teksten at tydelighet er viktig. Teksten tør å si det opplagte. ("En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules..") Tør vi si det litt "banale"? Eller "uproffe"? Eller det som er utenfor de rådende sosiale koder? Hvor åpent og fritt snakker vi om troen?. Hvordan er det med frimodigheten?

K: Og huset.. Sist snakket jeg om Martas hus som åpent. Dette huset der lyset skal skinne fra staken, må jo også være åpent, så lyskinnen kan sees utenfra. Jeg tenker på Kirken i dag. Kan vi se lyset og kan vi komme inn? Da vil saltet få virke og flere kan finne lys til sine lamper.

A: Ja, og det er jo viktig da at menneskene kan gjenkjenne kilden – og ikke bare se oss. (Slik at de kan prise deres Far i himmelen")

F: Slik satt de å pratet lenge og vel. Nå er det deres tur. Lykke til!